

Veľký Javorník (1071 m n.m.)

21. február 2015

Dnešná sobotná prechádzka smerovala na najvyšší vrch známeho severoslovenského pohoria Javorníky - **Veľký Javorník** (1071,5 m n.m.), ktorý sa nachádza v blízkosti slovensko-českej štátnej hranice v CHKO Kysuce. Na severovýchodnom svahu tohto vrchu sa rozkladná najstaršia prírodná rezervácia na Kysuciach. Na Veľký Javorník vedie viacero turistických chodníkov.

Hoci v kotlinách už sneh takmer zmizol, tu na hrebeni Javorníkov sa lyžiari a turisti tešili dobrým snehovým podmienkam. Osadenstvo opustili šiesti turisti, nasadili svoje bežky a pokračovali lyžiarskou trasou. My ostatní pokračujeme obcou **Podfaté-Svetlá** v nadmorskej výške 630 m n.m. asfaltovou cestou ku **Kasárňam** (955 m n.m.). Cesta je pokrytá zľadovateľným šmykľavým snehom. Po zhruba troch kilometroch odbočujem do pásma lesa po žltej značke. Míňame lyžiarske svahy plné lyžiarov. Trasa je čoraz náročnejšia, lebo veľký nános snehu spôsobuje, že sa prepadáme do hlbokého snehu. Táto časť lesa je prakticky bez výhľadov, sme v pásme lesa a spoločnosť nám robia iba bežkári. Pofukuje občasný vietor, pridávame na tempe a po necelých 3 km sa zastavujeme v **Sedle Gežov** (1030 m n.m.) a odtiaľ už nie je ďaleko na **Veľký Javorník** (1071,5 m n.m.). Zimná príroda je úchvatná, stromy sú pokryté hrubou vrstvou zmrznutého snehu a všetko je ako v rozprávke. Na Veľkom Javorníku je osadený drevený dvojkriž, tu sa zastavíme urobíme malú prestávku na foto s klubovou vlajkou, zapijeme teplý čajík a zapíšeme sa do vrcholovej knihy. Výhľad na okolité zasnežené svahy, ligotajúce sa v záblesku slnečných lúčov, blankytné nebo nad nami a nádherná snehová prikrývka, je neopakovateľný. Z vrcholu miernym klesaním pokračujeme lesom na **Butorky** (982 m n.m.) a odtiaľ po červenej značke do **Sedla pod Hričovcom** (999 m n.m.), ďalej **Pod Soliskom** (930 m n.m.) a do **Sedla pod Lemešnou** (797 m n.m.). V lese nachádzame výstražné tabule oznamujúce, že tu treba dávať pozor, nakoľko v tejto časti prebiehala ťažba a približovanie dreva. Trasa je plná popadaných ihličnatých konárov, popílených zvyškov kmeňov stromov, ktoré bránia prechodu. Občas sa nájdeme na zemi, lebo terén pod nánosom snehu a konárov je šmykľavý. S úsmevom zdolávame i tieto posledné metre trasy a vychádzame z lesa na hlavnú cestu vedúcu na **Kopanice** až do **Makova** (675 m n.m.). V Makove sa všetci - lyžiari aj turisti - stretávame niečo pred 15. hodinou. Polhodinovú prestávku v miestnej reštaurácii venujeme posedeniu pri teplej polievke, kávičke a pivku. Niečo po pol štvrtej odchádzame na parkovisko k autobusu a spoločná fotka všetkých účastníkov dnešnej turistickej akcie je záverečnou bodkou dnešného vydareného dňa.

Bol to pekne prežitý deň plný nádherných okamihov, korunovaný krásnou zimnou prírodou.

Ludmila Foltánová

